

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De quadragesima. Cap[itulum]. cxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

oppressum quem nullus medicorum curare poterat: ab eo accersitus sua confestim oratione sanavit: et in ciuitate parisiensi multos languētes a diuersis infirmitatibus liberauit. Dū autem rex eidem pro beneficij vicissitudine multas pecunias obrulisset: nihil omnino recepit: nihil aliud p munere petiit: nisi vt in toto regno quicūq; in carceribus qualitercūq; detēti libere lafaretur: quod et factū est. Qui diebus aliquibus parisijs residēs: postq; obitū suū an gelo nunciante cognouit. egressus vrbē ad mōstem qui castrum nauonis dicitur pperauit. Ibi q; in oratorio quondam inter manus sacerdotum domino seruientū exspirauit. Admirabili luce instar stelle in eius transitu ecclesia circumfusa: ibiq; sepultus est. ij. idus february.

De sancto Iuliano hospitatore
et confessore. Cap. cxvi.

Iulianus confessor

quia transeuntibus pro bono hospitio inuocatur: qui et hospitator boni dicitur: vtrūq; parentē ignoranter occidit. Eū em̄ existens iuuenis venatorum inuisitens ceruum insequere tur: ceruus conuersus ei miraculose locutus ē: dicit: q; patrem suum et matrem suam occidere debebat. Quod iuuenis audiens timuit: et ne si bi prophetera contingerent ad regionem longe remotam latenter abscessit: vbi cuidam principī adhesit: et tam strenue secum se habuit: q; principem militie eum fecit: et quandā castellanam viduam in coniugem et tradidit: et castellū pro dote accepit. Interea parentes iuliani pro amissione filij vagantes eum vbiq; sollicitē requerebant. Tandem ad castrum cui filius preerat deuenerunt. Casus iulianus abscesserat. Quos cum vxor iuliani vidisset: et quā essent inquisisset: et illi cuncta que de filio cōtigerant enarrasset: intellexit quū sui parentes erāt: vtpote que hec aviro frequēter audierat. Ipos igitur benigne suscepit: et pro amore viri sui lectum eis dimisit: et ipsa sibi alibi cubile preparauit. Factoq; mane summo diluculo castellana ad ecclesia perrexit. Iulianus rediens thalamum suum vxorem excitaturus intrauit. Et inueniens duos pariter dormiētes: vxorem cū adultero suspicatus: extracto gladio ambos pariter iugulauit. Sciens autem domum obulauit vxorē ab ecclesia redeuntē: et admirans interrogauit: quānam essent illi: qui in suo lecto dormierent: que respondit parentes suos esse: qui ipsum dudum quesierant: quos honorifice susceptos in suo thalamo collocauerat. Ille hoc audiens effectus exanimis amarissime stebat: et se miserum et patricidam exclamabat. Et dū coniugem veller deserere pro penitentiā peragenda: vxor omnino eum sequi proposuit: vt q

fuerat secum particeps leticie fieret et dolens. Sicq; abeuntes iuxta flumen vbi multi peribant: hospitale fecerunt: in quo omnes pauperes hospitio recipiebant: et penitentiam peragebāt: omnesq; inde itinerātes iulianus trasuadabat. Post multū temporis media nocte cū esset grauissimum gelu: audiuit iulianus vocē lugubrem: vt se traduceret inuocantē. Qui cōcitus surrexit: et pauperem frigore deficientem transiit: et accenso igne in domo sua calefacere fecit. Sed cum calefieri non posset: ipsum in lectulum suum portauit: et diligēter operuit. Post modicam horam qui infirmus et quasi leprosus apparuerat: splendidus ad ethera conscendit: et vale faciens hospiti suo: dixit q; ipsum ad eum deus miserat: et peccatum suum sibi dimissum propter hospitalitatem nunciabat. Sic q; ille disparuit. Et iulianus cū vxore post modicum plenus sanctis operibus vitam finit: secundo idus february. Et quia fuit pauperū peregrinorum susceptor: inde a viatoribus pro bono inuocatus hospitio dicitur Iulianus cognomine hospitator.

De quadragesima.

Cap. cxvii.

Quadragesima inci

pitur a dominica qua canitur Inuocauit me etc. et significat tempus afflictionis: vbi ecclesia que tot tribulationibus clamauerat Circūdederūt me etc. Et postmodū inuocandum adiutorij respirauerat dicens. Surge domine etc. Esto mihi in deum protectorem etc. Nunc se exaudiam ostēdit dicens Inuocauit me etc. Notādum autē q; quadragesima quandoq; dicitur habere quadraginta sex dies: quandoq; quadraginta duos: quādoq; quadraginta: quandoq; hō tū triginta sex sūm diuersos respectus. Dicitur autem esse quadraginta sex dierum: omnibus ipsius diebus computatis: incipiendo videlicet a feria quarta cinerum: et procedēdo vsq; ad diem pasche omnibus diebus: tam dominicis. q; ferijs computatis. Quāuis enim diebus dominicis non ieiunemus: tamen a carnibus abstinemus. Ratio autem huius obseruantie est: quia licet sūm theologos corpus humanum quadraginta diebus formetur: tamen sūm philosophos quod verius reperitur: hominis corpus quadragintaquinque diebus organizatur: et perficitur: et quadragesimo sexto die anima corpori infunditur. Ideoq; quadraginta sex diebus abstinemus: vt sicut aīa corpori infusa est carnis cōmixtionē quadragesimo sexto die maculatur: sic in carnis afflictione quadraginta sex diebus a macula expietur. Vel vt homo tot diebus deo persoluat abstinentie debitum: quod ab eius clementia se nouit esse perfectum. Dicitur etiā quadragesima fore quadraginta duorū die

De sanctis in mēse februarij occurrētibus Fo. lxxiij.

rum incipiendo a prima dominica a qua munda quadragesima incobatur: et numerando oēs dies vsq; ad resurrectionem tam dominicos q̄ feriales. Cuius obseruantie ratio est. Quia marthe? quadraginta duas generatōes ab abrahā vsq; ad christum posuit: ex quibus christus fm carnem descendit. Quoto ergo numero ad nos descendit per carnis generationem toto ad eū ascendere debemus per carnis macerationē: Et hec est ratio ambrosij. Cuius quia sicut filij israel ad terram promissionis pergentes. xliij. mansionibus per desertum factis ad ipsam terram deuenerunt. Sic et nos ad patriam eterne promissionis festinantes. xliij. dieb; per huius mundi heremum ieiunij afflicti ad eandē patriā deuenire oportet: et hec est ratio augustini. Dicitur insuper quadraginta dierum incipiendo a die cinerū vsq; ad pascha solis dieb; ferialibus computatis et dominicis in quibus non ieiunamus deductis. Cuius obseruantie ratio est: quia ut dicit Augustinus. Ad hoc ut habeamus quinquagenariū quadragenario denariū ad hūc ieiunij est. Quia ad hoc ut veniam; ad eternam requiem: oportet nos presentis vite et tempore laborare. Cui dominus post resurrectionem. xl. diebus cum discipulis mansit et postea. x. die spiritū eis paraclitū misit. Cuius ut dicit gregorius. Cuius in abstinentia quadragenarius numerus custoditur: nisi quia virtus decalogi per libros quattuor sancti euangelij impletur. In hoc etiam moralit corpore et quattuor elementis subsistimus: et per voluptates eiusdem corporis decalogi preceptis contrahimus. Quia ergo per carnis desideria decalogi mandata contempnimus: dignum est ut eandē carnem quater decies affligamus. Dicitur preterea quadragesima esse. xxxvi. dierum incipiendo a prima dominica vsq; ad pascha deductis diebus dominicis et solis feriis computatis. Cuius ratio est ut dicit gregorius: quia dñi per. ccc. lxx. dies annum dicimus. xxxvi. diebus ieiunantes quasi anni nostri siue temporis decimas deo damus. Non solum enim deo debentur decline rerum sed etiam decime dierum. Nota; dum autem q̄ xp̄us postq̄ baptismum suscepit statim suum ieiunium incobauit. Quare autem eo tempore nostrū ieiunium non obseruamus: sed cum pascha potius illud cōtinuamus: quia duplicem rationem assignat iohannes belet; in summa de officijs. Prima est si volumus eū christo resurgere quia pro nobis passus est et nos cum eo compar debemus. Secunda causa est ut per hoc filios israel imitemur: qui eo tempore exierunt de egypto et subsequenter eodem tempore de babilonia. Quod inde probatur: quoniam tam isti q̄ illi statim egressi celebriauerunt pascha. Sic et nos imitantes illos hoc tempore ieiunamus ut de egypto et babilonia. i. hoc mūdo exeuntes in terrā hereditatis

eterne ingredi mereamur. Tertia est: quia feruor libidinis magis accendit tempore veris: ut ergo refrenemus corporis estum hoc tempore maxime ieiunamus. Quarta est: quia statim post ieiunium debemus eucharistiā sumere. Sicut igitur filij israel prius q̄ agnū comederent se affligebat: edētes lactucas aggresses et amaras. Ita nos debemus per penitentia prius affligi: ut digni ad esum agni vite peruenire valeamus. hec iohannes belet; vbi supra.

De sancto Agabo ppheta. Cap. cxxiij.

Babus ppheta vt

abbas doctus scribit: vnus fuit ex. lxxij. discipulis christi. Hic natione antiochenus: vt habetur Actū. xi. tempore apostolorum ex hierosolymis antiochia veniens significabar per spiritū sanctū in vniuerso orbe futura: que facta est sub claudio cesare. Cuius gratia discipuli prout quisq; habebat proposuerunt in ministerium mittere habitantibus in iudea fratribus: quod et fecerūt mittētes et sentores per manus barnabe et pauli. Hic etiā cum paulus esset cesaree illuc supuentis tulit zonā pauli: et alligans sibi pedes et manus dixit per spiritū sanctum: virum cuius erat zona illa sic alligādum per iudeos in hierusalē et tradendū in manus gentiū: sicut et res euentus probauit. Sic ergo sub noui testamēti gratia iste prophetaico spiritu claruit. Qui et antiochie in pace quieuit idibus februarij.

De sanctis Fusca virgine et Maurara martyribus. Cap. cxxij.

Mascavir

go et maura nutrit eius apud rauēnam martyrium passi sunt sub preside Quintiano. Hec nobili patre eiusdem verbis nomine syroi gentilitatis errore detento pgenita: cum esset annorum quindecim considerabat esse christiana. Quod cum maura nutritici sue secreto reuelasset: et ipsa puella consensisset: imo etiam ad christi fidem transire disponeret: venerunt occulte noctu ad sanctum presbyterum hermolaum: qui eas baptismatis vnda perfudit: et de fide diligēter instruxit. Que cum syroi pater eius didicisset: et filiam ab intentione xp̄iana reuocare nō posset: eā in carcere clausit: et cibum oēm triduo denegauit. Quibus dieb; syroi missis ad filiam matronis et coetaneis puellis: ut eā ad patris voluntatem insecerent virgini persuaderi fecit: sed nihil oino profecit. Deinde spe idē in carcere personaliter accessit: et fuscā blandis sermonis